A°. 1838. | No. 104.

VRIJDAG, DEN 28sten DECEMBER.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 27 December 1838.

Tot heden zijn in Ondertrouw opgenomen: JACOB SALOMON SWIJT, geboren te Amsterdam, en REBECCA JACOB SAMSON, geboren te Suriname, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand

F. M. SCHOTBORGH.

Plaatselijke Policie.

Bij gelegenheid van de op handen zijnde *OUDE- en NIEUWEJAARS-DAGEN*, worden de Ingezetenen dezer Stad herinnerd, aan de Publicatie van 19 | 25 November 1828, inhoudende verbod *binnen den omtrek der Stad Vuurwerken of Vuurwerken onder welke benaming ook, af te schieten of op te laten.*

De ondergeteekende vertrouwt dat Ouders, Voogden en Hoofden van huisgezinnen, ter wegneming van alle gevaar, hetwelk door het afsteken of oplaten van Vuurwerken, kan ontstaan, hunner zijds zullen medewerken tot handhaving van gezegd verbod; terwijl hij zijner zijds de bevelen heeft gegeven, dat door de Policie op het nakomen van dit verbod worde gewaakt.

Paramaribo, den 26 *December* 1838.

De Procureur Generaal *ad interim* der Kolonie *Suriname*,

P. FIERS SMEDING.

Eerste Oproeping.

De Commissie van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal *ad interim*, bij Gouvernements-Order dd. 19 dezer, No. 314 | 19, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaans bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1839, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke *Vrijstellingsbrieven* van de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling dd. 6 Februarij 1837 en 29 Januarij 1838, voorzien zijn.

Zij zal hare eerste zitting houden op Maandag den 7den Januarij 1839, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. en L.

De, voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 27 *December* 1838.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,

De Secretaris,

H. BENJAMINS.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen.

Fransche Berigten.

PARIJS, [illegible] October.

De jongste berigten uit *Alexandrie*, te Marseille ontvangen, zijn van den 15den September, en behelzen, in substantie, het navolgende:

» De belangrijke onderhandeling, welke door het bewind van den bassa is ondernomen, ten einde zich de noodige gelden aan te schaffen, om de schatting aan den Sultan te kunnen betalen, is met het Huis *Anastasy* tot stand gebragt, hetwelk de geverderde som zal leveren tegen den afstand, van de zijde van den bassa, van 26000 balen katoen tegen 16 tal. het quintaal. De helft dezer koopwaar zal naar Marseille, de wederhelft naar Liverpool gezonden worden, en de bassa heeft zich verpligt, om, noch regtstreeks, noch van ter zijde, eenig deel, zoo wel van den vorigen, als van den laatsten oogst, naar genoemde havens te vervoeren.

» Deze teedere aangelegenheid is derhalve beslist, en de goede verstandhouding is alzoo voorshands tusschen den Sultan en den bassa hersteld. Het is wenschelijk voor het heil van beide de landen en van een handel, dat dit zoo blijven moge.

» De bassa heeft zich gisteren, aan boord eener stoomboot, naar de vloot begevend, die steeds voor de haven kruist. Na eenige oefeningen van dezelve te hebben bijgewoond, zal de landvoogd zich naar de Delta begeven; te Rosette ontschepen, en zich vervolgens, met eene ijzeren boot naar Caïro laten voeren. Men verzekert, dat hij steeds eenen togt naar Sennaar in den zin heeft. — In Syrie heerscht eene volmaakte rust."

Wijders leest men in het half-officiele ochtendblad het navolgende over de oostersche aangelegenheden: » Men verzekert, dat de regering de tijding zoude hebben ontvangen van het aannemen van het verdrag van koophandel van Konstantinopel door den bassa van Egypte, en dat de laatstgenoemde zelfs de fransche en engelsche Consuls daarvan zoude hebben onderrigt. *Mehemed-Ali* scheen middel te hebben gevonden, om den alleenhandel te kunnen ontberen. Op het punt van met zijn zoon *Saïd-bey*, aan boord bij het bevel over zijne zeemagt had toevertrouwd, naar Sennaar te vertrekken, zoude hij deze mededeeling aan de genoemde vertegenwoordigers der beide mogendheden hebben gedaan, en men voegt er zelfs bij, onmiddelijk daarna last zoude hebben gegeven, om een deel zijner oorlogsvloot te onttakelen."

Mengelingen.

LEEFREGELS VAN EEN MAN VAN FATSOEN.

Ik ben *een man van fatsoen*, en daar de *lieden van fatsoen* doorgaans veel meer gezond verstand dan anderen bezitten, handel ik in alles stelselmatig, en volgens even gewigtige als vaste grondbeginselen, gelijk ik zal doen zien.

Ik heb mij eene gemalin genomen, die ik in de *Opera* gezien had. Voor ons huwelijk had ik een paar malen met haar op een *Bal* gedanst, en eens hadden wij te zamen gewandeld. Nu zien wij elkander geregeld eenmaals dags, te weten aan het *diner*. De aanhoudende gezellige verkeering, met beminden en echtgenooten, behoort toch de levenswijze van het algemeen; wij behooren die vreemd te blijven, aan die van den *man van fatsoen*.

Mijne kinderen heb ik vroeg 's lands ter school besteld, en zie hen dus om de 2 of 3 jaren eens. De *lieden zonder fatsoen* gaan dagelijks met hunne kinderen om en voeden hen op; dus moet de *man van fatsoen* hen zoo ver mogelijk van zich verwijderd houden.

Mijne woning is alleraangenaamst *gesitueerd*, maar doorgaans bewoon ik de sombere binnenvertrekken, of verschans mij achter eene maskerade van *draperiën* en *jalousiën*, want het het gezigt daar buiten wordt ook door de *lieden zonder fatsoen* genoten, en heeft dus niets *frappants* voor den *man van fatsoen*.

Ik heb daardoor ook gelegenheid, om van de tien reizen, dat zich iemand bij mij aanmeldt, negenmaal te laten zeggen: » belet," of » niet te huis." De *man van fatsoen* moet wel niet altijd waarheid spreken, maar men moet hem toch op geene onwaarheid kunnen betrappen. De *lieden zonder fatsoen* zijn meestal dagelijks en gemakkelijk te spreken; het is dus een der eerste pligten van den *man van fatsoen*, dat hij bijna ongenaakbaar is.

Nooit ontvang ik iemand bij mij, of zet eenen enkelen voetstap buiten mijne deur, indien er ook maar een enkel stofje op mijnen rok of mijne [illegible] ligt, of eene plooi van mijnen das of eene haarlok zich niet in de juiste orde bevindt. Op straat verwaardig ik niemand of niets met eenen enkelen blik, maar loop de lieden dikwijls bijna omver; want door dit alles moet de *man van fatsoen* zijne meerderheid, boven het gemeen, doen blijken.

Zie ik derhalve een slecht gekleed mensch, met verwarde haren, die zich nedrig, bescheiden of verlegen, voordoet, dan zeg ik dadelijk: ziedaar een [illegible]; want het is onbetwistbaar, dat men, onder een gemeen uiterlijk, geen verstand bezitten kan: *ipso facto* sluit ik hem dan ook uit van de groote *familie*, waarvan alle leden broeders zijn. Het is toch niet voegzaam, dat de broeder van den *man van fatsoen* slecht gekleed, nedrig of schroomvallig zij, of geenen kapper bezigt.

Als ik een beroemd man ontvang, zorg ik ik vooraf mij omtrent zijne geboorte te *informeren*, en welke *reputatie* hij ook genieten mag, en hoe aangenaam en beminnelijk hij in den omgang zij, zie ik hem met een ongunstig oog aan, zoo hij geen edelman is. Al wat hij zegt [illegible] burgerlijke [illegible]kunde als boersche wellevendheid voor; want het is klaar, dat een adellijk fraai vernuft maar al te veel op een burgerlijk vooruit heeft, en men kan dit groote grondbeginsel der maatschappelijke orde niet genoeg erkennen, dat de Schrijvers van burgerlijke geboorte slechts goed zijn om in hunne boeken gezien te worden.

Ik heb eene *bibliotheek*. De stijlen mijn alle van het fijnste hout, het [illegible] is verguld; de boeken zijn alle van gelijk formaat, in [illegible] marokijnlederen banden, op snede verguld, en met de mij zoo eigene *élégance* geschikt. Ik zal mij dus wel wachten die aan te raken, en nooit zal ik een enkel deel verplaatsen, inwendig overtuigd dat de boeken tusschen ons en de gemeene lieden, natuurlijkerwijze dus verdeeld zijn, dat het uitwendige voor hen, en het buitenste voor ons bestemd is. De *man van fatsoen* is dus geschapen voor de banden, en de *man zonder fatsoen* voor den inhoud.

Ik ben lid van eene leesinrigting, waarin echter niet anders dan buitenlandsche boekwerken mogen *rouleren*. Om de allezins *consequente* reden, dat de lektuur der inlandsche aan de *lieden zonder fatsoen* behoort. Zoo ben ik ook voor alle buitenlandsche tijdschriften *geabonneerd*, maar ik lees van dit alles niets. Nuttig of [illegible] laat ik het alles door de handen mijner bedienden gaan, want die lieden stellen er meer belang in dan ik. Men moet namelijk weten dat mijn kok een Franschman, mijn kamerdienaar een Duitscher, mijn knecht een neger en de kamenier mijner echtgenoote eene Engelsche is. Ik zou immers te veel gelijk staan met de *lieden zonder fatsoen*, wanneer ik enkel inlanders in mijne dienst had.

[illegible] echter over een nommer van een tijdschrift, dat door mijne schuld verloren gaat, [illegible] in dit geval, zelf mijne [illegible] liever dan er eenen schelling, uit mijne beurs, [illegible] op te offeren: want het is voegzaam den prijs der boekwerken naauwkeurig te kennen, als men er een zoo levendig belang in stelt.

Wanneer ik spreek of schrijf, bedien ik mij doorgaans van eene vreemde taal, omdat de gemeene lieden zich doorgaans in hunne moedertaal uitdrukken. Het is mij dan ook, door gewoonte, inderdaad gemakkelijker geworden mijne denkbeelden in eene andere, dan in mijne landtaal, te *expliceeren*. De studie dezer laatste, heb ik, met opzet, *verneligeerd*, en ik spreek en schrijf haar zeer gebrekkig: want de *lieden zonder fatsoen* verstaan haar immers geheel, of liever zij *pretenderen* zulks: want, om de waarheid te zeggen, verstaan ook velen hunner haar waarlijk nog niet half. Moet ik mij van mijne moedertaal bedienen, dan kan ik niet nalaten haar, dikwijls voor meer dan de helft, met vreemde woorden te *melleren*: want dat is iets deftigs, en kenmerkt, bij uitmuntendheid den *man van fatsoen*. Daar ik dit geschrift besloten heb om ook door *lieden zonder fatsoen* gelezen te worden, schrijf ik het te midden van een stapel woordenboeken: met oogmerk om in hetzelve het gebruik van uitheemsche woorden, zoo veel mogelijk, te vermijden; en echter zal de lezer wel [illegible] hebben opgemerkt hoe menig een er, schoon mijns ondanks, bereids aan mijne pen *geechappeerd* is.

[illegible] ga alleen naar de *Comedie* om er gezien te worden, maar nooit om het stuk te zien. Ik [illegible], ik zal er spelen, ik zal er [illegible], juist in de ernstige oogenblikken waarin het Publiek het meest oplettendheid [illegible] op het tooneel vestigt. Ik beweer altijd, dat de *lieden van fatsoen* zich op het oogenblik, waarop de *lieden zonder fatsoen* [illegible] belangstellen, verteederd worden of beven, [illegible], lagchen en [illegible] moeten, moeten, en zich niet slechts met elke andere zaak, dan die waarmede het Publiek zich bezig houdt, maar met de minste belangrijke, de minst ernstige, de [illegible] dingen moeten *occuperen*.

Nu en dan *frequenteer* ik ook eens de kerk: want het betaamt den *man van fatsoen* zich daar, ten minste eens in de zes weken, te laten zien. Om mij echter daardoor niet *encanailleren*, doe ik dat nooit anders dan bij eene buitenlandsche hier gevestigde gemeente, waar gebruikelijk in eene taal gepredikt wordt, die de meeste *lieden zonder fatsoen* toch niet zouden verstaan. Van die gemeente heb ik dan ook, als ware ik [illegible], fatsoenshalve, het lidmaatschap bekomen.

Ik doorkruis, te voet, te paard of in mijn rijtuig, alle de straten en grachten, zonder te weten waarheen. Ik zal mij wel wachten van [illegible] daarheen te stellen [illegible] hetwelk ik [illegible] niets is zoo schoon, zoo edel, zoo *gedistingueerd*, niets kenmerkt beter den *man van fatsoen*, dan niet te weten wat men wil, noch wat men doet, noch wat men zegt, noch waar men gaat, noch van waar men komt.

Op mijn tafel duld ik geene andere, dan uitheemsche, zeldzame en kostbare, gerigten. De weldadige natuur heeft toch, met opzigt tot de spijzen, deze allezins-billijke onderscheiding daargesteld, dat zij het gezonde, [illegible], voedzame en goedkoope, voor de magen van het algemeen, en daarentegen een *amalgama* van het vreemde, ongure, ontijdige en dure, voor die van de *lieden van fatsoen* bestemd heeft. Deze genieten daardoor ook het voorregt dat zij, van tijd tot tijd, den doctor noodig hebben: want het zou hun zeer kwalijk voegen op den duur gezond te zijn.

Eindelijk, ik ben van de burgerklasse, die door de natuur tot schatpligtige aan onze eigenliefde en verkwisting gevormd is, en steek mij bij haar in schulden; maar ik *refuseer* haar, met al de waardigheid van een' *man van fatsoen*, die zij immers weet, dat er geen zoor is, wanneer zij kan goed vinden mij om teruggave of betaling te verzoeken: want leenen en niet weder geven, beloven en niet nakomen, schuldig zijn en niet, of eerst na jaren betalen, is de pligt, en bijkans het *devies* van den *man van fatsoen*.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 25sten dezer, de Engelsche Schoener *Eliza*. Kapt. John Smith, van Berbice, hebbende [illegible] dagen reis; Passagiers: Giles Dixon.

UITGEKLAARD.

Den 22sten dezer, de Engelsche Sloep *Water Witch*, Kapt. G. Fraser.

Den 24sten, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. William Payne. — Beide naar Demerary.

Idem, de Nederlandsche Sloep *[illegible]*, Kapt. G. [illegible]; naar het Opperhoofd [illegible].

Idem, het [illegible], Kapt. [illegible]. Tilbrands, naar Amsterdam; inhebbende 398 vaten Suiker, 58 balen schoone Katoen, 1 vat oud Koper en 7 vaten Rum.

Advertentien.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de prijzen, waarnaar de Uitgaande Regten zullen geheven worden gedurende het *Eerste Kwartaal* des Jaars 1839, dezer Kolonie uit te voeren Produkten, zijn bepaald, als volgt:

Van de SUIKER op (7½) *Zeven en een halve* Centen.

» » HEELE KOFFIJ op (24) *Vier en Twintig* Centen.

» » GEBROKEN KOFFIJ op (16) *Zestien* Centen.

» » SCHOONE KATOEN op (31) *Een en Dertig* Centen.

» » VUILE KATOEN op (15½) *Vijftien en een halve* Centen; — en

» » KAKAO op (12) *Twaalf* Centen

per pond, Amsterdamsch gewigt.

Paramaribo, den 24 December 1838.

De Administrateur voornoemd,

G. [illegible]

De ondergeteekende IJKMEESTER der Kolonie *Suriname*, zal van den 3den tot en met den 31sten Januarij 1839, van 's morgens *negen* tot 's middags *twaalf* uren, ten zijnen Huize aan de *Kromme Elleboogstraat* vaceren, tot het IJken van *Ellen*, *Maten* en *Gewigten*.

Paramaribo, den 28 December 1838.

J. B. LOUZADA.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

☞ ALGEMEENE VERGADERING der Maatschappij *tot Nut van 't Algemeen*, op [illegible] den 7den Januarij 1839, des avonds ten 7½ uren, in de Zaal van het *Waag-Gebouw*.

Voorlezing: Het Lid Mr. T. M. LOTZE.

Ballotage: De Heeren G. JANSE, H. BOER en J. BROUWER.

(43863) De ondergeteekende brengt ter kennis van het geëerd Publiek, dat hij overeengekomen is met den Heer ABm. TAMA, om het bestuur en verantwoordelijkheid over de behandeling en verpleging der *SLAVEN* in zijn HOSPITAAL op zich te nemen, zullende zulks een aanvang nemen met *primo* Januarij aanstaande.

Paramaribo, den 24 December 1838.

G. C. BERGH GRAVENHORST, *M. D.*

(43251) Aan de vele met dankbaarheid erkende bewijzen van vertrouwen van het geëerd Publiek, meent de ondergeteekende verpligt te zijn, alle bezwaren, welke tegen zijn Hospitaals inrigting zouden kunnen ingebragt worden, uit den weg te ruimen. — De overeenkomst welke de ondergeteekende met den Wel-Edele en Zeergeleerde Heer G. C. BERGH GRAVENHORST gemaakt heeft, stelt hem in staat, allerlei Zieken in zijnen Hospitaal op te nemen; — de aan de *Yaws* laborende Slaven, zullen in een afgescheiden lokaal behandeld worden.

Hij vleit zich bij voortduring met het vertrouwen zijner geëerde Begunstigers wier belangen hij in deze met verdubbelde inspanning belooft waar te nemen.

Paramaribo, den 24 December 1838.

ABm. TAMA.

(43864) De ondergeteekende adverteert bij deze, dat hij uit de Militaire Dienst als Officier van Gezondheid 2de Klasse eervol ontslagen, thans op het Etablissement *Johannesszoon* ter uitoefening der Praktijk als HEELMEESTER ten platten Lande zich heeft gevestigd en recommandeert zich in de gunst der Heeren Planters.

Etablisement JOHANNESZOON, *den 27 December 1838.*

R. MAIJER,
Doct. Medecin. et Chirurg.

(43860) Aangebragt per het Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. SPIEGELBERG, en te bekomen bij de ondergeteekenden:

STEENEN, KALK EN CEMENT.

GEBRs. REELFS.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het Brikschip *[illegible]*, Kapt. G. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit [illegible].

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *[illegible]*, Kapt. J. A. de Lange. — Adres bij F. L. [illegible]. —

Het Nederlandsch gekoperd Tweedeks Barkschip *Suriname*, Kapt. Reinder van der Meij. — Adres bij J. L. Gelder. — Sluit 15 Januarij.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Phenix*, Kapt. H. L. Kaiser. — Adres bij J. Gines. — Sluit 1 Februarij.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. Spiegelberg. — Adres bij L. H. [illegible]. Heeft nog ruimte voor 60 vaten SUIKER. — Sluit 8 Februarij.

Ter Drukkerij van FUCHS & SAMSON.